

Οι πραγματικοί στόχοι της Υ/Ε στη Συρία

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μέσα από νέο ορυμαγδό παραπληροφόρησης από τα ΜΜΕ (που σωστότερα στη ΝΔΤ θα έπρεπε να τα αποκαλούμε ΜΜΠ=Μέσα Μαζικής Παραπληροφόρησης) η Ισλαμοφοβία έχει οργιάσει και παίρνει τώρα και ρατσιστικές διαστάσεις. Η αφορμή είναι βέβαια οι τηλεοπτικοί αποκεφαλισμοί δυτικών από τους τζιχαντιστές της ISIS, ενώ τα ΜΜΠ αποσιωπούν ότι οι αποκεφαλισμοί είναι συνηθισμένη ποινή π.χ. στη Σαουδική Αραβία, ένα από τα ισχυρότερα και εγκληματικότερα προτεκτοράτα της Υπερεθνικής Ελίτ (Υ/Ε). Και αυτό, χωρίς καμιά ευαίσθητη ψυχή για τα ατομικά δικαιώματα να συγκινείται, ούτε καν οι λαλίστατες ΜΚΟ που ζητούν το κεφάλι του Ασσάντ, αλλά όχι βέβαια τα κεφάλια των εγκληματιών εμίρηδων της Σαουδ. Αραβίας και του Κατάρ που, με τη βοήθεια της Υ/Ε, κατέσφαξαν κυριολεκτικά τους λαούς του Ιράκ, της Λιβύης και στη συνέχεια της Συρίας, ώστε να καταστρέψουν τα τελευταία κράτη που στηριζόντουσαν σε εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα και αρνιόντουσαν να ενταχθούν στη ΝΔΤ.

Άλλωστε, οι τζιχαντιστές της ISIS ήταν τα «παιδιά της Υ/Ε» και των καθεστώτων του Κόλπου, που όταν άρχισαν να κτυπούν τα όργανά τους στη Συρία καθώς και στο Ιράκ έπρεπε να έχουν τη τύχη του «συμμένου λεμονιού». Έτσι σήμερα έχει στηθεί ένα κακόγουστο θεατρικό έργο, με όχι πάντα εκούσιους ηθοποιούς, που εκτείνεται από τα σύνορα Συρίας-Τουρκίας μέχρι τις δυτικές πρωτεύουσες, ενάντια δήθεν στους σφαγείς Ισλαμιστές. Στην πραγματικότητα, όμως, οι στόχοι είναι εντελώς διαφορετικοί: η τελειωτική καταστροφή του Μπααθικού καθεστώτος στη Συρία, καθώς και του μόνου μη εξαρτημένου από την Υ/Ε τμήματος των Κούρδων, του ΡΚΚ, και των συμμάχων του στη Συρία. Την ίδια στιγμή, το εξαθλιωμένο τμήμα του Κουρδικού λαού που είναι πρόθυμο να γίνει προτεκτοράτο της Υ/Ε αρκεί να έχει την «αυτονομία» του, είτε είναι στο Βόρειο Ιράκ, είτε στη Συρία και τη Τουρκία, είτε στη Δύση, ζητά για τη σωτηρία τους τη βοήθεια της ίδιας εγκληματικής Δύσης που ιστορικά κατέστρεψε τα όνειρά τους, για χωριστό έθνος-κράτος των απανταχού Κούρδων.

Όπως είναι γνωστό, το «Κουρδικό πρόβλημα» δημιουργήθηκε στο τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, όταν οι Άγγλοι και Γάλλοι αποικιοκράτες απέρριψαν, στην Ειρηνευτική Διάσκεψη του Παρισιού το 1919, την πρόταση για ένα ανεξάρτητο Κουρδιστάν και αποφάσισαν, αντίθετα, να σκορπίσουν τους Κούρδους ανάμεσα στη Τουρκία, της οποίας αποτελούν το 20% του πληθυσμού, το Ιράκ (15-20%), τη Συρία (9%) και το Ιράν (7%). Από αυτούς, οι Κούρδοι του Βορείου Ιράκ που είχαν πάντοτε παίξει μεταπολεμικά τον ρόλο του οργάνου της δύσης, της Υ/Ε και των Σιωνιστών, ανταμείφθηκαν, μετά την εισβολή, με ένα είδος «αυτονομίας» μέσα στο Ιράκ, σε ένα απόλυτα ενσωματωμένο στη ΝΔΤ ψευδό-κρατίδιο. Οι Κούρδοι του Ιράν, μολονότι μετείχαν στην παλλαϊκή επανάσταση κατά του Σάχη, στη συνέχεια πήραν μέρος στην απόπειρα της Υ/Ε για βελούδινη επανάσταση το 2009, ενώ υπάρχουν ενδείξεις για συνεργασία οργανώσεών τους με δυτικές και σιωνιστικές υπηρεσίες. Τέλος, οι Κούρδοι της Τουρκίας που στην πλειοψηφία τους ακολουθούσαν το μόνο γνήσιο εθνικο-απελευθερωτικό κίνημα των Κούρδων, το Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν (ΡΚΚ) υπό τον Οτσαλάν (που χάρη στις ενέργειες των «δικών» μας Πάγκαλου και Σημίτη, σαπίζει από πολλά χρόνια στις Τουρκικές φυλακές) εδώ και ενάμιση χρόνο περίπου βρίσκόντουσαν σε διαπραγματεύσεις με τον Ερντογάν για την παραχώρηση μεγαλύτερης

αυτονομίας. Διαπραγματεύσεις, που μετά τις τελευταίες εξελίξεις, οδηγούνται φυσικά σε ναυάγιο.

Οι Κούρδοι της Βόρειας Συρίας γύρω από το «Δημοκρατικό Ενωτικό κόμμα» (PYD) των Saleh Muslim και Asiyah Abdullah, με τη βοήθεια του PKK, απέκτησαν εδώ και περίπου 2 χρόνια ντε φάκτο την αυτονομία τους, χωρίς να γίνουν όργανα της Υ/Ε. Περισσότερο να αναφερθεί ότι τόσο το PKK όσο και το PYD έχουν κηρυχθεί «τρομοκρατικές» οργανώσεις από την Υ/Ε και τους Σιωνιστές. Εντούτοις, σε μια από τις ανακολουθίες του πατέρα Ασσάντ, που ενώ για πολλά χρόνια αναγνώριζε το PKK, στα τέλη της δεκαετίας του '90, για να αναθερμάνει τις σχέσεις του με την Τουρκία, το κήρυξε και αυτός παράνομο. Σήμερα, το ίδιο Μπααθικό καθεστώς αντιμετωπίζει τη συντριβή του από την ανίερη συμμαχία Τουρκίας, Υ/Ε και Σιωνιστών ! Στο μεταξύ όμως οι Κούρδοι της Βόρειας Συρίας του PYD δεν δέχθηκαν, παρά τις πιέσεις των ψευτο-δημοκρατών Σύριων «επαναστατών» του NATO, να συνεργαστούν μαζί τους, ούτε καν προσχώρησαν στο Εθνικό Συμβούλιο της Συρίας που ελέγχει η Υ/Ε και το προετοιμάζει για την διαδοχή του Ασσάντ. Αντίθετα, με την ανοχή του Μπααθικού καθεστώτος του υιού Ασσάντ, είχαν δημιουργήσει αυτοδιοικούμενα καντόνια σε πολλές επαρχίες της Βόρειο-ανατολικής Συρίας. Αυτό σήμαινε τον σχηματισμό μιας ντε φάκτο συμμαχίας μεταξύ Μπααθιστών και PKK/PYD, δηλαδή όλων των εθνικο-απελευθερωτικών κινήματων στην περιοχή, η οποία έβαζε σε θανάσιμο κίνδυνο τα συμφέροντα της Υ/Ε και των Σιωνιστών και, επομένως, έπρεπε να συντριβεί!

Έτσι, αρχικά όπλισαν και χρηματοδότησαν τους τζιχαντιστές της ISIS που στράφηκαν όχι μόνο κατά του Ασσάντ, αλλά και κατά των Νατοϊκών «επαναστατών» και των Κούρδων της PYD, αρχίζοντας να καταλαμβάνουν τα Κουρδικά προπύργια. Παράλληλα, η συμφωνία Ερντογάν με τον Οτσαλάν, ο οποίος πιθανώς έτρεφε τη φρούδα ελπίδα ότι η στροφή της Υ/Ε κατά της ISIS θα ευνοούσε τα Κουρδικά σχέδια για αυτονομία, οδήγησε σε μια περίεργη στροφή της PYD εναντίον του Ασσάντ, που δυναμίτισε την παραπάνω ντε φάκτο συμμαχία. Έτσι, σήμερα, κατάντησε ο Salih Muslim να παρακαλά την Υ/Ε για στρατιωτική βοήθεια ώστε να σώσει το Κομπάνι, και να εισπράττει την απάντηση ότι για να γίνει αυτό θα έπρεπε πρώτον να διαλύσει τα αυτοκυβερνώμενα καντόνια, δεύτερον να απαρνηθεί κάθε αίτημα για αυτοκαθαρισμό και τρίτον να δεχτεί την δημιουργία ουδέτερης ζώνης στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας, όπως απαιτεί ο Ερντογάν. Φυσικά, αναγκάστηκε να αρνηθεί. Η αναπόφευκτη συνέπεια θα είναι η κήρυξη no-fly zone στα σύνορα και η έναρξη χερσαίων επιχειρήσεων-- υποτίθεται κατά της ISIS, αλλά στην πραγματικότητα για την ανατροπή του Ασσάντ...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_10_12.html